

Det haver så nyligen regnet *Kærlighedsvis*

1837

Danmark / Sats: Svend S. Schultz

1 Det ha-ver så ny - li-gen reg-net, og de træ - er de dryp - pe end - nu;
hvas-se vind, tjørnen stind har dig så - ret, de har re - vet din kå - be i - tu.

»Men trods regn og trods blæst og trods storm af nordvest stan-der jeg dig dog al-le ti-der næst!«

2. Jeg kan se på de øjne så klare,
at du haver for nyligen grædt;
regn på kind, sorg i sind, hvasse tjørne
i dit hjerte så lyst og så let!
»Hver en tåre på kind
som hver fryd i mit sind
haver du jo alene udi vold!«

3. For din fod ved hvert fjed vil jeg sprede
hver en blomst, hvert et duftende blad;
hver en fugl fra sit skjul vil jeg kalde,
de skal kvæde og kvidre dig glad.
»Lad dem blomstre i ly!
lad dem svæve ved sky!
de kan ej få min angst til at fly!«

4. Nu i morgen, når solen står højest,
for din moder jeg stedes med bøn,
mæler blidt, spørger frit: Kære moder!
må jeg være din trofaste søn?
»Se, det lysner i sky!
hør, det ringer fra by!
du er min, som for evig jeg er din!«